

— Țin să vă mulțumesc, tovarășe conferențiar, în numele auditoriului și al meu personal pentru ajutorul dat în îndeplinirea planului de conferințe.

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PE MUNTELE

GĂINA

de PETRU VINTILĂ

Acum trei ani m-am nimerit și eu, în crugul verii, la târgul de fete de pe muntele Găina. Se urcase pe platoul alpin și ansamblul «Ciocîrlia», în care străluceau, ca de obicei, printr-o veselie tinerească, Benone Sinulescu, Angela Moldovan, Aurelia Fătu-Rădușu și alții. Veniseră pe munte peste o sută de mii de oameni și vasta înălțime părea îmbrăcată cu această mulțime multicoloră, dornică de petrecere. Neprevăzător, ca totdeauna, eram cam subțirel îmbrăcat și toată noaptea, în uriașul cort al ansamblului «Ciocîrlia», am «făcut cuie». Îmi trozneau măselele de frig și, deodată, ce-mi veni în minte să scot un contrabas și să mă vir în cutia lui încăpătoare ca în lada unui studio. Nu mai știu cine, Nicuță Tănase, Ilie Purcaru sau poetul Ilie Constantin, în timp ce dormeam cu genunchii la gură, au închis cutia contrabasului, în interiorul căreia sfărâiam ca un violoncel. Evident, pînă la urmă au deschis capacul, dar nu despre asta vreau să vorbesc, ci despre o glumă auzită de la una din solistele ansamblului «Ciocîrlia», nițel iritată de succesul unei colege de scenă, de glas și de microfon:

— O vezi? îmi spune ea. Are un cîntec care în textul său original sună așa: «Și iubesc un bănațean». Ei, dar în turneu, ea rectifică textul, localizîndu-l după public și împrejurări. La Galați cîntă: «și iubesc un gălățean», la Cluj cîntă: «și iubesc un arde-

lean», iar la Iași cîntă: «și iubesc un moldovean». Aflîndu-ne în turneu la Băile Herculane, fără să mai stea mult pe gînduri, a schimbat — după obicei — textul.

— Cum l-a cîntat?

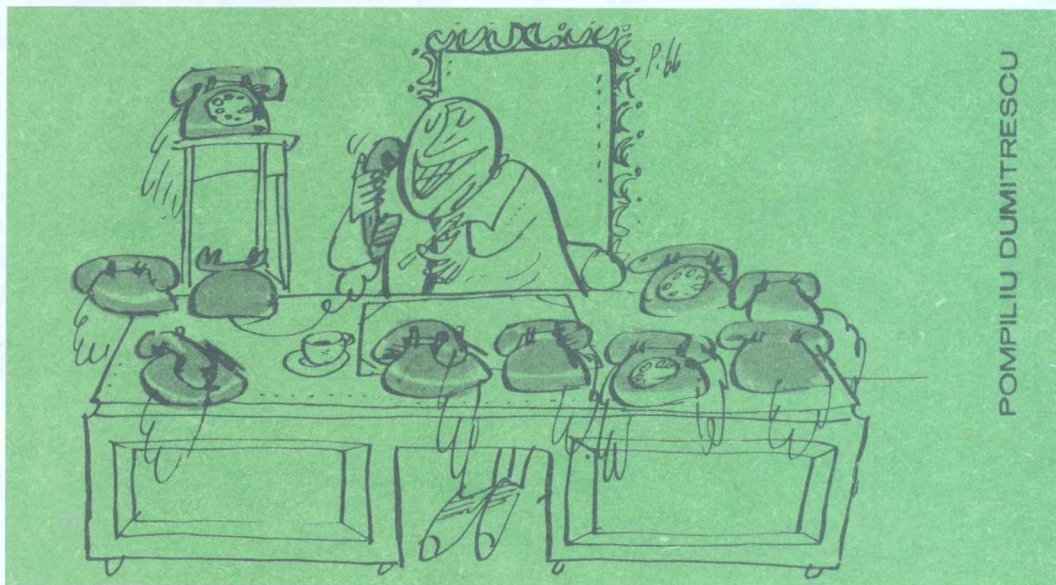
— ...Și iubesc un Herculane!

— Dar aici, pe muntele Găina, cum o să-l mai cînte?

— Simplu: «și iubesc un găinar!»...

FĂRĂ CUVINTE

— Mai dă-mi și tu un telefon!!!...

POMPILIU DUMITRESCU

F O T B A L

de SADI RUDEANU

La mina Petrila a avut loc un meci de fotbal sui generis, fapt care ne determină să redăm și noi câteva aspecte pentru a fi fluierate de publicul cititor.

Partida a avut loc în sectorul VII transport, unde lucra, în calitate de supraveghetor, tov. Găină Petru, care a dovedit reale calități de inaintaș întrucît schimbul în care lucra ieșea frunțaș lună de lună. Dar, pe la mijlocul reprizei a doua, muncitorul Voineasa face fault, adică vine la serviciu în stare de ebrietate. Găină Petru execută lovitura de pedeapsă dictată nu de arbitru, ci de conștiința lui, și-l critică pe Voineasa. Dar Voineasa juca în tandem cu Munteanu Nicolae, șeful de schimb, care, în afară că e șef de schimb, este și cumnat cu Voineasa. Între Munteanu și Voineasa are loc o serie de pase și în continuare o ploaie de șuturi țînesc, nu spre poartă, ci spre Găină Petru. Șuturile sînt trase de șeful de schimb Munteanu Nicolae deoarece Găină Petru «trăsese» în iubitul lui cumnat. Dintr-o dată, Găină Petru, care

pînă atunci fusese unul din cei mai buni de pe teren, începe să aibă lipsuri, Munteanu urmărind să-l scoată din competiție. Dar jocul derutant al lui Munteanu nu derutează pe nimeni și în pauză i se atrage atenția de către tovarășii de muncă că ei nu au nevoie în echipă de un «măturător». (Munteanu voia să-l măture pe Găină).

Dar șeful de schimb nu ține seama de aceste sfaturi și critici și continuă să-l faulteze pe Găină Petru, trimițînd diverse pase răuvoitoare la adresa lui Găină, către șeful sectorului Moldovan Mircea. Acesta ia pasele drept bune, la 1 mai 1966 îl scoate de pe teren pe Găină Petru ca necorespunzător în post și-l transferă la sectorul III producție.

Deci unu la zero pentru Munteanu și Voineasa, prin golul înscris din ofsaid de Moldovan Mircea la o pasă a lui Munteanu. Tovarășii de echipă ai lui Găină Petru cer anularea golului și readucerea pe teren a lui Găină. Dar Moldovan

Mircea refuză. Doi la zero pentru Munteanu-Voineasa.

Meciul însă nu este jucat. Intră pe teren Comitetul de Partid și conducerea Exploatării Miniere Petrila, care, după câteva pase de studiu și de tatonare a situației, în uralele publicului spectator, îl readuc pe teren pe Găină Petru, iar împotriva celor care s-au făcut vinovați de gîtuirea criticii se dictează lovitură de la unsprezece metri.

Declarații după meci:

Găină Petru: Am primit eu câteva șuturi, dar bine că s-a terminat așa. Sînt mulțumit de rezultat și voi rămîne în continuare combativ și centru înaintaș în criticarea deficiențelor.

Un spectator: Orice meci de felul acesta trebuie să aibă un asemenea sfîrșit. Deși ar fi bine să nu aibă nici început.

Munteanu și Voineasa: Încă n-au declarat nimic. Așteptăm vești.

Moldovan Mircea: N-a mai stat să salute publicul. Dar nici publicul nu l-a salutat pe el.

Și nici noi.

TUDOR MUȘATESCU

OAMENI, PLANTE ȘI ANIMALE

*Din jurnalul
unui burlac*

- Nu ridicăți femeile pină la cer, că vă înșală și cu ingerii.
- Femeile se nasc melomane. Toată viața își fac muzică.
- Coarnele umane, nu împung. Se tocesc.
- «Scumpa», costă.
- Din ziua când a început să te înșele, nevasta gătește mai bine.
- «Misterul» femeii nu e, de fapt, decît o serie de secrete pe care le știe toată lumea.
- Trecutul bărbatului, e unul. Și al femeii, unii.
- Când femeia tace, pune-i — imediat — termometrul.
- Femeia este ca ploaia cu soare. În casă tună și fulgeră și, cum iese pe stradă, îi răsare soarele.
- N-am nici un merit că am rămas burlac. Meritul a fost exclusiv al femeilor.
- Oricărei fete de măritat, îi doresc «s-o-ție» dumnezeu. Dar, pentru alții.
- Nu mă tem de căsnicie, ci de ciocăneala ei.
- Nu m-am însurat, ca să nu se spună că n-am fost, toată viața, «cavaler» față de femei.
- Liniștea, în căsnicie, e ca a tunului înainte să tragă.
- Cel mai bun pahar de vin e cel pe care îl duci la gură, fără verighetă la deget.
- Păzește-te de femeia sinceră, cînd începe ea să-ți «spună tot».
- Cînd cerul căsniciei arată a furtună, vocea femeii se numește grindină.
- Dacă aș fi fost însurat, mai aveam eu curajul să scriu cele de mai sus?

— E ora 8, Aglăițo, e timpul să-ți iei laptele bătut..

ȘTEFAN TITA

Pietrele pretioase

Într-o zi singele a exclamat:
— M-am săturat
De atîta colindat
Prin inimi, vene și artere...
S-ar cere
Să mă mai odihnesc puțin

Nu să tot plec, să vin...
...Și-a devenit rubin!

În altă zi, cerul a spus:
— Am stat destul pe sus.
Întins ca o aripă
Peste clipă.
Așa cum sînt senin
M-ar ispiți să devin
Un albastru trandafir...
...Și s-a făcut safir!

Marea și ea
Vru să fie altceva:
Să nu mai buciume,
Să nu se sbuciume
Decît în reflexe
Concave, convexe
Și nu în valul spumos și înalt...
...Și iat-o smarald!

Hop, acuma
Și gluma
Spontană,
Diafană,
A hotărît
Ca numai decît
Să devină, altceva
Cam așa
Ceva scînteietor în lumină
Ceva viu și vibrant.

Biata glumă se visează diamant.

— Dacă aveam undița probabil că aș fi găsit iepure!

Cronica

FEMEIA ȘI CĂMINUL

Niciodată n-am crezut că o publicație poate da, la cerere, sfaturi eficiente de natură matrimonială, sau capabile să rezolve multiplele litigii amoroase ivite în viața a doi oameni de sex opus! Am fost sigur și mai sînt și astăzi că lipsa de pudoare cu care una din părțile litigioase își etalează abcesele sufletești în fața zecilor de mii de mii de cititori, indică de cele mai multe ori, un spirit de farsă prin care solicitantii se amuză, punînd la încercare (aș zice la grea încercare) perspicacitatea redactoarei care trebuie să soluționeze astfel de cazuri.

În adolescență am cerut și eu sfaturi matrimoniale unei reviste magazin care avea și o rubrică de resort: «Sfătuiți-mă ce să fac. Soția mea este austriacă, nu mă iubește și ca atare mă înșeală. Dar importante interese materiale ne obligă să conviețuim, ba chiar să simulăm un menaj fericit. Este adevărat că n-am înfățișare prea atrăgătoare. Deși tînăr sînt prea gras. Semnat L.B.»

Răspuns: L.B. Faceți tot posibilul să slăbiți și mai ales să studiați calitățile rivalului dv., încercînd să vă reciștiți soția. Am mulțumit redactoarei: Vă mulțumesc pentru sfaturi. Dar acum e prea tîrziu. Atît eu cît și soția mea am fost decapitați. Iscălit Ludovic al XVI-lea de Bourbon.

În nr. 6 din revista «Femeia» aflăm că o anumită P.B. s-a căsătorit la vîrsta de 17 ani cu un bărbat pe care nu-l iubea și nu-l iubește, în timp ce iubea pe un altul care, la rîndul lui, o iubea. După căsătorie a reluat legătura cu cel părăsit. Ni se spune în cele din urmă că domnișoara P.B. s-a căsătorit cu actualul ei soț din... milă și ca atare întreabă ce este de făcut.

Redactorea care trebuie să sfătuiască pe tînăra P.B. «se prinde» în această poveste neverosimilă, ajungînd la concluzii bizare:

- 1) P.B. își iubește soțul dar nu știe.
- 2) Mila este o mască a dragostei.
- 3) Pe bărbatul părăsit nu l-a iubit dar are remușcări față de el (și ca să-și descarce conștiința îi acordă din cînd în cînd favoruri. N.N.)

Iată o psihologie demnă de Henry Ardel sau de autohtonul Octav Desila.

Dar cum rămîne cu adulterul care nu intră deloc în discuție și care continuă cu iubitul «părăsit»? Tinerei P.B. i-o fi fost într-adevăr milă, dar nu de soțul ei. I-a fost probabil milă să renunțe la poziția acestuia și eventual la «Fiatul» sau la apartamentul lui. Simplist, dar veridic!

De-altfel regretăm că revista «Femeia» ne-a atras într-o discuție despre niște personaje care moralicește nu ne aparțin și a încerca să le înțelegem utilizînd criteriile valabile poate în mica burghezie, este nu numai imoral dar și neștiințific. Ca și cum ni s-ar explica epilepsia prin pătrunderea în trup a unui duh necurat. Pe linia aceasta poate că tînăra P.B. s-ar vindeca de biandrie cu 9 acatiste date în ziua de 14 octombrie la moaștele sfintei Paraschiva, patroana purității matrimoniale.

UN SUPLIMENT LITERAR-CULTURAL

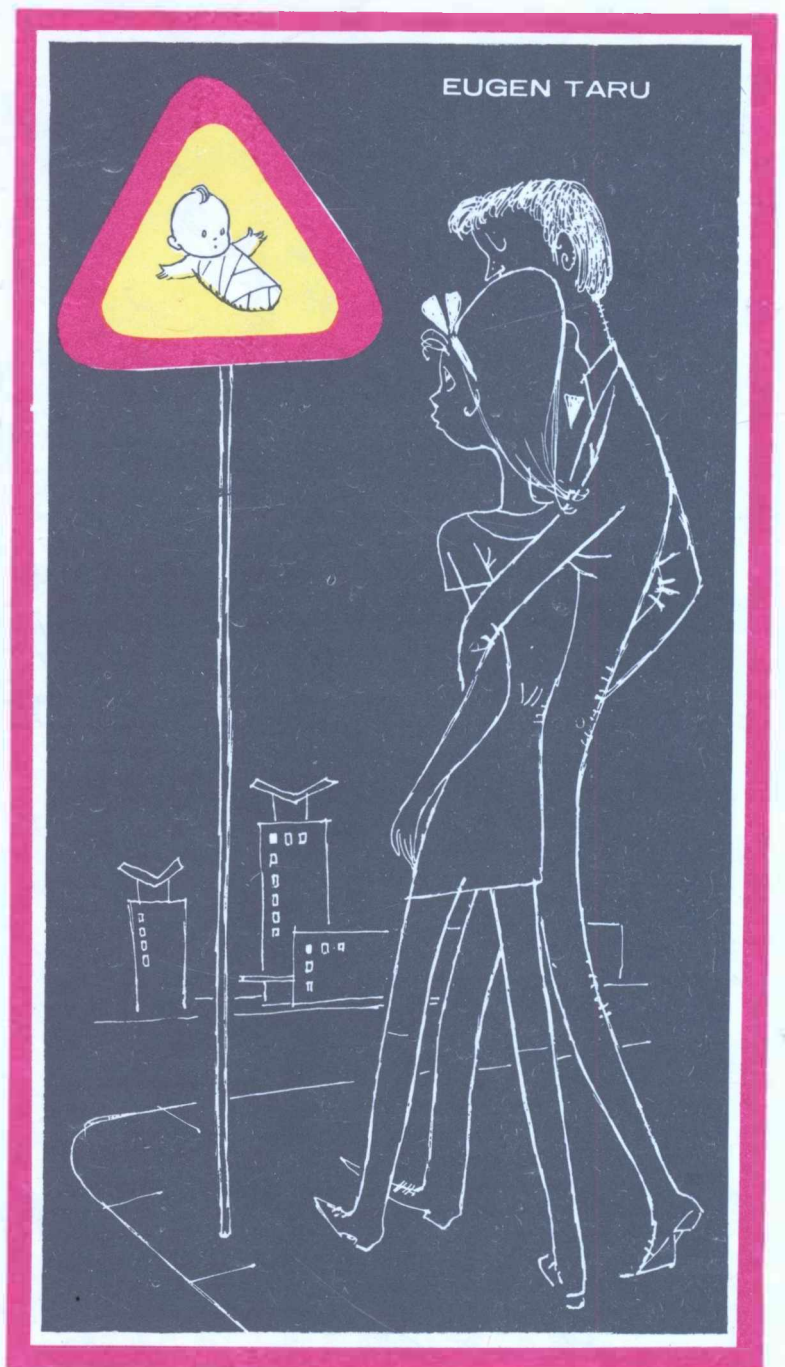
Suplimentul cultural al ziarului «Zori Noi» din Suceava se numește «Suceava» și a apărut recent desfășurînd o frumoasă tehnică tipografică, o bogată iconografie, precum și o risipă de poeme la modă.

Pentru cronicarul satiric comentarea unor astfel de poeme din care rareori lipsește caracterul aberant, artificialul și incoherența, a devenit o practică jenant de facilă, obligîndu-l ca atare să se abțină de la orice observație și să treacă peste ele, ridicînd din umeri. Păcat că nu există nici un semn tipografic pentru un astfel de gest! «Boilor le cad ochii în iarbă cînd pasc» — Const. Stefuriuc — în ciclul «Fluture Roșu» pag. 20; «Și-ncepe un timp fără «miine» sau «cînd» (adică fără viitor. Ciudată viziune socialistă. N.N.) — Dragoș Vicol în poemul «Ultima plută» (pag. 16). George Gavrileanu în «Alune» ne spune ceva despre «vertebra fiecărei stele» și că «cerul se rupe de pămînt și și răminem numărînd alunele» și așa mai departe...

Dar nu despre poeme vrem să vorbim, ci despre pagina de umor, ultima a acestui supliment. «Suceava» ne prezintă aci 14 anecdote istorice, majoritatea arhicunoscute și cu asta, basta. Cînd este vorba de satiră și umor apelează la Aristotel, Voltaire, Rousseau, Racine și la alți giganți ai spiritului. Redacția cultivă, așadar, atemporalismul în artă. Poezie de avangardă și umor de ariergardă.

POEM COLECTIV

Am citit cu atenție cele 23 de poeme publicate în pagina a patra a revistei «Lucașfărușul» nr. 29. Mai lipsește unul ca să fie două duzini complete. Acesta al 24-lea poem, căruia subsemnatul i-a dat doar titlul, a fost scris în colaborare de 13 din poeții care fac parte din montajul paginii amintite, din «Lucașfărușul».

«ATENȚIUNE, COPII!»

Este drept că poeții au colaborat între ei fără să știe, fiecare împrumutînd, prin intermediul nostru, cite un vers din poemele publicate, cu care am alcătuit cel de al 24-lea poem de mai jos. Jocul nu este cu totul gratuit, el demonstrează, între altele, și perfectă unitate de stil a colaboratorilor fortuiți.

C O Ș M A R

<i>Noaptea, dar mai ales noaptea
Cînd mă apropii de mine ca de un
arbore</i>	(Ion Sofia Manolescu)
(«Autoportret» de același
autor)
<i>Nu mai aud sforăitul cîmpiei
Argeșul și-a schimbat cursul prin
albia lumii</i>	(Sorin Stănescu)
(Elisabeta Niță)
<i>Apele erau femeii iscoditoare</i>	(«Dans la Corbeni» — același
autor)
<i>Noian de fete goale într-o apă duioasă
O-ngrămădire atît-de-apăsătoare
Pe un pat de lotuși!
Nu-i nici-o scăpare!
M-aș lua de mîină și m-aș duce acasă
În mijlocul unui sărut al mamei
Noaptea, desigur noaptea privește în odaie
Și-acum mă chinuie.
Se face ziuă!</i>	(Mihail Sabin)
(Gheorghe Șerbulea)
(Alexandru Lungu)
(Dumitru Bălăeț)
(Simion Ajarescu)
(Nicolae Radu)
(Marta Bărbulescu)
(Gabriel Iuga)
(Florin Costinescu și
Zaharia Birsan)

Teribilă forță este colectivitatea. E posibil ca poemul mozaicat de mai sus să nu fie la înălțimea celorlalte, dar are cel puțin meritul coerenței.

5

MINUTE
FILOZOFICO-
SPORTIVE

Onorat auditoriu,

pentru început — un scurt capitol tranzitoriu:

— dac-aș fi Bach... (Ați auzit de Bach!?), în mod peremptoriu,
v-aș delecta timpanele cu un sublim Oratoriu;
— dac-aș fi Dante, mi-aș plimba și eu câțiva prieteni — obligatoriu —
dacă nu prin Infern, cel puțin prin Purgatoriu;
— dentist cu cabinet dac-aș fi, v-aș turna viplă peste ivoriu;
— director de teatru, aș promite iar o piesă românească-n repertoriu;
— medic, mi-aș interna soacra în vreun sanatoriu;
în fine, soție dac-aș fi, aș mai discuta și eu, cu soful, un pic, zilnic,
în contradictoriu...
(chiar dacă mai apoi, vreun critic de umor mi-ar face vreun drăgălaș
rechizitoriu).

Sînt însă, doar un biet filozof — intrat în schemă provizoriu —
și sperînd să vă fac față în chip meritoriu.

Cum probabil vă e cunoscut, — în vastul Științei teritoriu,

Filozofia e un adevărat promontoriu

la granița dintre Real și Iluzoriu.

(Amintesc — în paranteză — ca simplu accesoriu,

un fapt, de la Molière încoace devenit notoriu:

«Monsieur Jourdain habar n-avea că, vorbind, făcea proză!»

— așa cum unii dintre noi nu știu că au nevroză,

alții nu-și dau seama că au căpătat astenie,

sau... uită că au semnat un contract de căsătorie...)

(Ultimul caz se mai numește și... amnezie.)

Și-acum, revenind la ale noastre — Rar cetățean să știe

că, încă din fragedă pruncie,

toți — inclusiv neștiutorul — facem filozofie.

Ba mai mult — Maxima «atîtea idei — cîte capete!»

a început să capete

— potrivit unei frecvente analogii —

sensul: «cîte obiective — atîtea filozofii!»

Oamenii de artă — de pildă — și-au construit o filozofie a Artei,

prin care recunosc că... «perfecțiunea tare departe-i!...»

— așa încît — nu puțin — în loc să urce scara, preconizează

rămînerea mai aproape de... bază,

precept care nu-i original pe deplin, ci e

ciupit de la cei trimiși — pentru stagiu — în provincie

și a căror filozofie — absolut personală,

mai e și teribil de morală:

— nu admite divorțul de... Capitală.

Prin parcuri, baruri, autobuze și alte diverse terenuri,

S-au născut filozofiele de Genuri,

precum: filozofia Masculină

și cea Feminină.

Iar în unele cercuri circulă — fără jenă —

o filozofie Ambigenă,

— fascinant monument de meditație —

comprimată în următoarea dizertație:

«Și ca semn că mă iubești,

fă-mi buletin de București!»

Mai sînt cunoscute... filozofia Dreptului, a Istoriei, a Confortului,

a Sportului,

a Rocfortului,

a Țigărilor Carpați,

a Ospătarilor nervoși, a Directorilor Retrogradați,

a Ochilor Căprui...

a... Orice! Chiar și a Pantofului-cu-toc-cui,

căruia — filozofic — fiecă tovarășă, pare-mi-se,

îi pretinde calități precise

(ca cel mai expert controlor):

— «pe dinafară-mic, pe dinăuntru-ncăpător!»

Continuînd enumerarea, v-aș asigura că există

și-o filozofie a Textelor de Revistă,

una a Muzicii Ușoare, una a Litōralului,

a Compotului-de-afine, a Transcedentului,

eșetera, plus — bineînțeles — o FILOZOFIE A FOTBALULUI!

Iată-ne deci, după un destul de sinuos traiect,

ajunși — pe drumul cel mai indirect —

... direct la obiect.

Ei bine, toți: — fotbalist, microbist, suporter sau chiar modest spectator —

își au filozofia lor,

care se deosebește-n chip izbitor

de cea a cetățeanului comun, major,

vaccinat,

dar... necontaminat.

Și-acum — urmînd exemplul din unele institute —

îmi închei prelegerea STAS de 5 minute,

deoarece nu-mi place să fac... secunde suplimentare.

Urmarea... în prelegerea viitoare.

CIK DAMADIAN

— E bărbatu-meu! Nu poate rezista o oră fără să mă vadă...!

Actualitatea umoristică a lui

G E O R G E C O Ș B U C

La 8 septembrie a.c. se împlinesc o sută de ani de la nașterea lui George Coșbuc. Acest prodigios om de litere, traducător din limbile latină, sanscrită, italiană și engleză s-a dovedit în creația sa poetică o puternică și clară cutie de rezonanță a sentimentelor care au frământat de veacuri existența poporului nostru. De la seninătatea bucolică pînă la revolta socială gata de acțiune, de la bucuria dragostei pînă la disperarea pierderii în moarte a celor dragi, lirica lui Coșbuc înregistrează toate vibrațiile unei inimi în continuă eferescență.

Excelent cunoscător al vieții satului și al folclorului autohton, Coșbuc ne-a dat o operă împletită cu un umor lucid și optimist, așa cum a fost împletită totdeauna și viața țărănimii noastre, care, în

ciuda încercărilor prin care a trecut nu și-a pierdut niciodată optimismul și umorul.

Umorel lui G. Coșbuc are câteva teme favorite în care excelează: Îngîmfarea și prostia celor care se socotesc puternici prin poziția lor materialicește dominantă în opoziție cu cei realmente puternici prin calitățile lor morale (*Cetatea Neamțului, Lordul John, Poet și critic, Dușmancele* etc).

«Jocul dragostei»: este vorba de acea «hîrjoană» plină de gingășie dintre doi tineri care se iubesc, totul desfășurîndu-se într-o atmosferă de puritate desăvîrșită. Ne întrebăm dacă nu cumva acesta este umorul pozitiv, atît de controversat în zilele noastre (*La pîriu, Spinul, Subțirica din vecini, Pe lângă boi* etc).

Umorel aforistic concomitent cu tendința de parodiare a înțelepciunii suficiente (*Logica* și o serie de prelucrări făcute sub influența literaturii sanscrite).

Dar toate aceste teme ar fi dus la niște realizări palide dacă marele meșter al limbii românești care a fost G. Coșbuc, n-ar fi găsit exprimarea precisă și adecvată fiecărei situații în parte.

Iată, de pildă, în *Cetatea Neamțului*, cum, într-o limbă care sugerează pe Ion Neculce, Coșbuc ironizează pe asediatorii de sub comanda regelui Sobieski, mai flămînzî decît plăieșii asediați, care n-aveau de gînd să cedeze:

*Și-au bătut o săptămînă
Leșii-n zid, dar zidul prost
Sta pe loc, pe cum a fost.
Sobieski trimite o suplică lui*

Onofrei, comandantul cetății:
*Hai și descuiești odată
Și tovarăși să vă fim!*

*Nu vi-e milă că pierim?
Poate-o ploaie să ne-apuce,
Nu știm drumul că ne-am duce!
Milos din fire, Onofrei deschide
leșilor porțile cetății și le dă de
mîncare, dar nu mai înainte de a-i
avertiza:*

— «Măi, poleci, eu vă deschid
Dar să nu vă pună dracul
Să mințiți, că văucid!»
Sobieski, lihnit de foame, se ospătează cu usturoi și pogace (mămăligă) din traista comandantului:
*Și-apucînd cu mîini grăbite,
Rupt de foame ca un lup,
Rupe rex, cu toții rup.
— Onofrei, al meu iubite,
Vin la neica să te pup!
Și-l pupa viteazul rigă
Și-ndopă la mămăligă.*

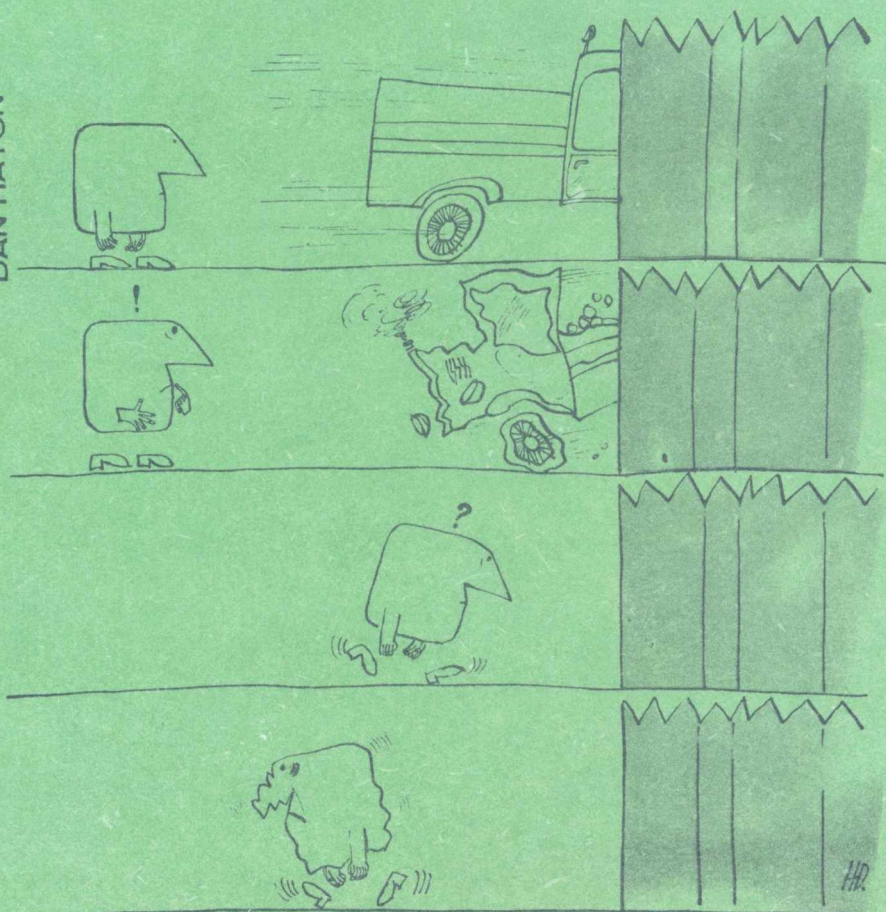
Răsturnarea aceasta de poziție între învingători și învinși, precum și multiplele comentarii acide la adresa trufiei înfrînte a regelui polon, fac din *Cetatea Neamțului* una din cele mai savuroase piese de umor din literatura noastră.

Un alt trufaș este lordul John, care, crezîndu-se cel mai puternic om din lume, este aruncat peste gard de voinicul fierar cu care venise să se întrecă în luptă. Orgoliul înfrînt al nobilului reiese din poanta plină de haz a finalului în care lordul cere să i se arunce și calul peste gard.

*Lordul John privînd cu jale
Și țînîndu-se de șale:
— Să-mi azvîrli, te rog, creștine,
Și cel cal, să pot pleca!*

În incinta Depozitului de expediție a materialului lemnos din Anina, mișcarea mașinilor se face anevoios din pricina denivelărilor terenului.

DAN HAYON

FĂRĂ CUVINTE

ANECDOTĂ

— Stați să vă spun una tare. Cică onorabila conducere a cooperativei de consum Măgurele din raionul Teleajen... hahaha... e grozavă... auziți, cîcă aveau niște pagube în valoare de lei 105 (una sută cinci lei)... hahaha... Stați așa că vă spun... ha ha ha ha... oo... ho ho ho ho... și atunci au trecut în plan niște măsuri menite să reducă pagubele astea de 105 lei... ha ha ha ha... aoleu mor, dați-mi apă... mersi... ha ha ha ha... e grozavă, domnule... auziți, aveau pagube de 105 lei și atunci au stabilit măsuri. V-am spus... menite... ha hahaha... apă... mersi... și după ce au aplicat măsurile... mooor... ha hahaha... după ce au aplicat măsurile astea menite... pagubele au atins 5 266 lei!... Apă... apă... să mă trăsnească dacă mint... auziți... ha ha ha ha... cinci mii... că s-au luat măsuri... nu e banc... zău nu e... ha hahaha... acum mi-e teamă să nu ia din nou măsuri... ha ha ha ha... că dau faliment... ha ha ha... of că simpatici mai sint... ha ha ha...

S.R.

În poezia *Poet și critic*, Polixen preferă să fie reîncarcerat decât să laude poeziile proaste ale seniorului său.

— *E cheia temniței la voi Hai, duceți-mă înapoi!*

«Jocul dragostei» care este cuprins într-o bună parte din poeziile lui Coșbuc, se ilustrează mai cu seamă în poezia *Scara*.

Flăcăul își surprinde iubita în pom și-i fură scara pe care nu i-o va pune la loc decât contra unui număr de sărutări egal cu spițele scării. Tîrgul este încheiat și flăcăul își sărută iubita de unsprezece ori (atît cît afirmase fata că este numărul spițelor). Ulterior, iubitul observă că scara are douăsprezece spițe și că deci a fost frustrat de o sărutare:

*A greșit, îmi spunei voi?
Cum de n-a greșit să spuie
Treisprezece?*

*Nu să-mi spuie
Că e miercuri cînd e joi!
M-a scurtat așa, știînd!*

*Dacă-i fire mincinoasă,
Ce folos că e frumoasă?*

*N-o mai cred, s-o văd murînd.
Încheiem cu poezia Logica, în
care Coșbuc răstălmăcește cu spirit
un precept creștin:*

*Popa Toader, din scripturi,
Dă lui Mitru-nvățături:
— Mitre, știi ce spune psaltul?
Să nu faci în viața ta
Ceea ce te-ar supăra
De ți-ar face-o altul!
Mitru stă și stă gîndînd
De el multe nu se prînd.
— Dar mai știi eu cum e asta?
Altul, da, zici, înțelept.
D-apoi eu? Să n-am eu drept
Să-mi sărut nevasta?*

Satira și umorul în opera lui Coșbuc ar fi meritat un studiu de amploare, cel puțin acum cînd se împlinesc o sută de ani de la nașterea lui, mai ales că hazul poetului din Hordou-Năsăud este proaspăt de parcă ar fi scris în zilele noastre.

«URZICA»

N. CLAUDIU

SUPER-PREVĂZĂTORUL

DECASTIH

Un rege alb — și doamna lui negru-împărat.

*Atît mai rămăsese din marea bătălie
strategic luminată de fruntea mea tîrzie.*

*Regina și curtenii mișelnic s-au predat,
nebunii, doar nebunii pieriseră-n urgie,
și cîte-un turn prin colțuri, cu sufletul surpat.*

*De ochii doamnei negre zadarnic săgetat,
ne mai putînd monarhul, în oarba sa trufie
să și-o aleagă roabă — și rob nevrînd să fie,
se sinucise tragic în ultimul pătrat.*

A. CIURUNGA

EPITAFURI

Unui ospătar.

*În viață cînd era chemat
Spunea că vine imediat.
De-aici e cazul, să știți bine,
Să nu-l chemați că nu mai vine.*

Unui birocrat.

*Murînd, adînc s-a frămîntat
Preocupat de o problemă:
Că nimeni nu i-a garantat
Că are-aci un loc în schemă.*

S.A.

epigrame * epigrame

Unui baschetbalist infumurat.

*Mulți afirmă cu reproșuri:
Are fumuri de la... coșuri?!?*

Unui canagiu «botezător».

*Dînsul diluiază-într-una
Vinul, motivînd sonor:
Băutura cea mai bună
Este apa de izvor!*

Uneia prea machiate.

*Doar cu fardu-n viață
N-o să facă...față!*

TITI GHEORGHIU-VASLUI

Unui pronosportist.

*La fotbal nu-i prea priceput
În viața lui n-a tras un șut,
Dar trage lovituri în plin
La Pronosport pe-un buletin.*

Unui necinstit.

*Cei ce-l cunosc pretînd cînd spun
Că X furase un ceas bun.
Dar el spunea-n răspunsul său
Că-n fond fusese ceasul rău.*

S. ASNAȘ

În jurul unor blocuri noi nu se curăță molozul și pămîntul.

*Stau blocurile maiestoase
Printre gunoaie și balast!
Ele sînt și-așa frumoase
Fără să creiem contrast!...*

S-a promis mereu înființarea unei noi linii de troleibuz pe Calea Văcărești.

*Aș vrea să mi se ierte uzul
De-a turbura altora ciorba.
Dar prea am tot fost dus cu vorba...
Vreat! să fii dus... cu troleibuzul!*

D. MAZILU

Unui umorist.

*Deși ce scrii nu prea m-amuză
Eu te citesc, avînd o scuză:
Țin de-un timp o blestemată
De dietă nesărată.*

GH. E. BUCUR

Unui bufet.

*Cunosc un birt
(Numele-mi scapă)
Serviciu-i «spirt»
Dar spirtul... apă.*

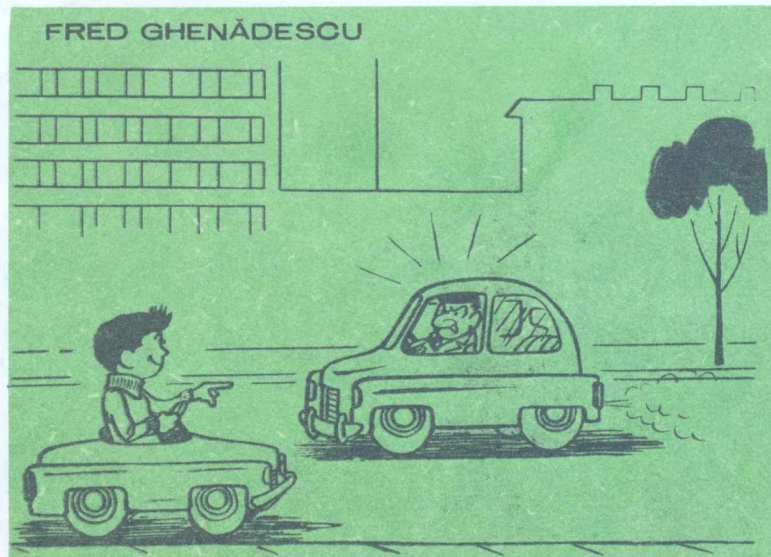
GR. LUPESCU
Medgidia

Unui scriitor netalesat:

*Amicul nostru nădușește
Însă ce scrie nu-i de soi
Căci muza lui îl chinuiește
Și el... așîderea pe noi.*

C. POPESCU-FĂGET

Brașov

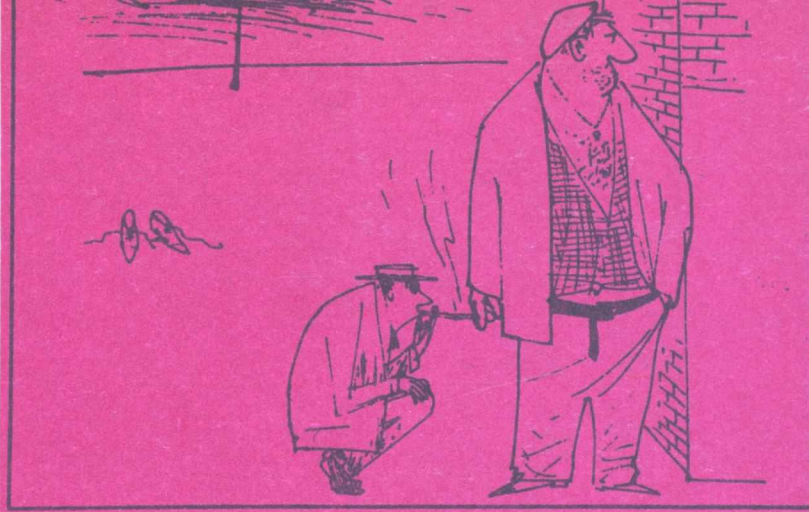

— Nene, și dumitale tot un unchi ți-a adus jucăria?!

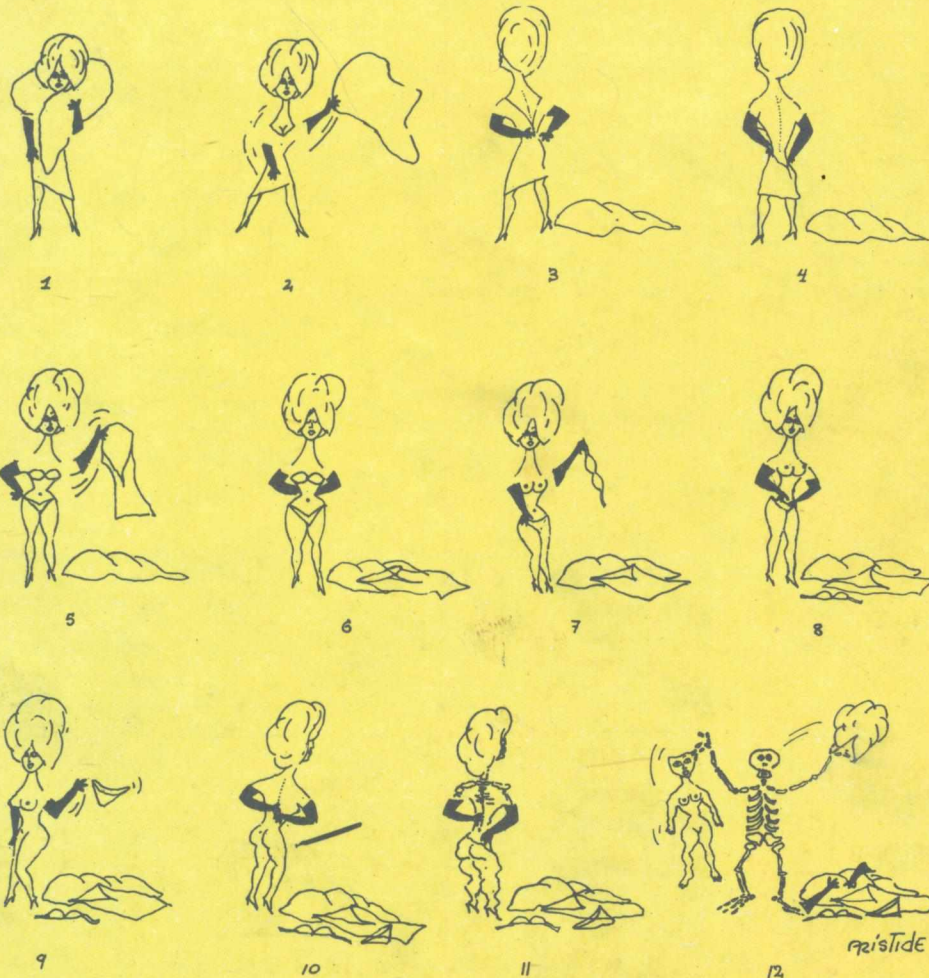

— Ai fi putut foarte bine să-ți păstrezi unele din obiceiurile tale de celibatar, de exemplu de a merge la cantină la prînz.

(Din «Point de vue images du monde» — Franța)

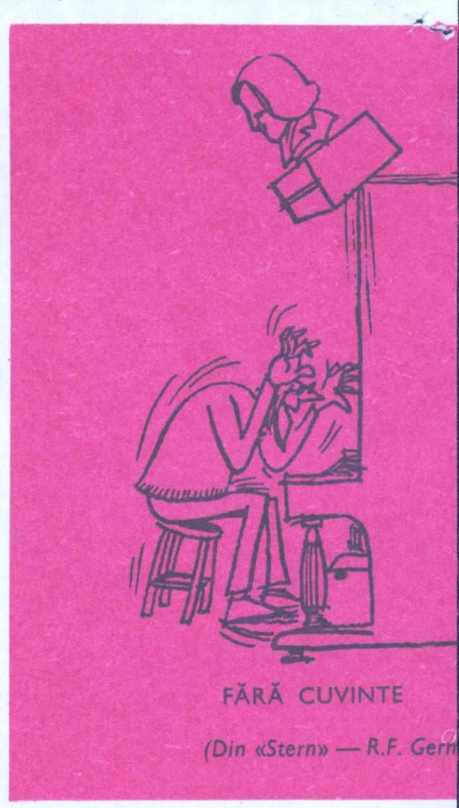

(Din «Eulenspiegel» — R.D. Germania)

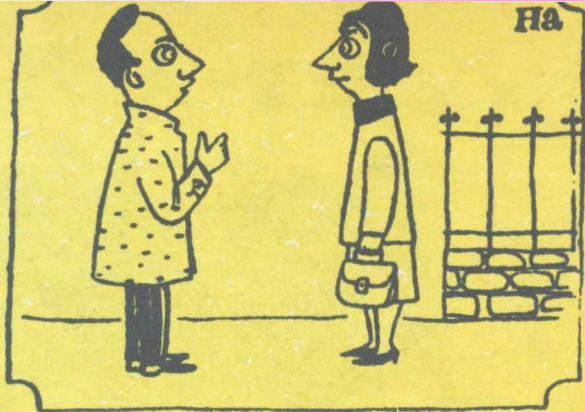
STRIP — TEASE

(Din «Cuba» — Cuba)

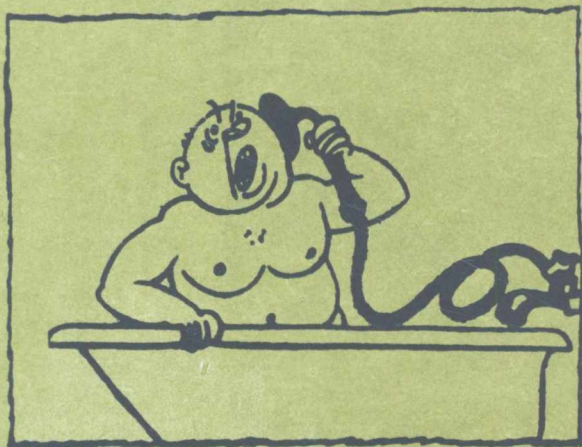
FĂRĂ CUVINTE

(Din «Stern» — R.F. Germania)

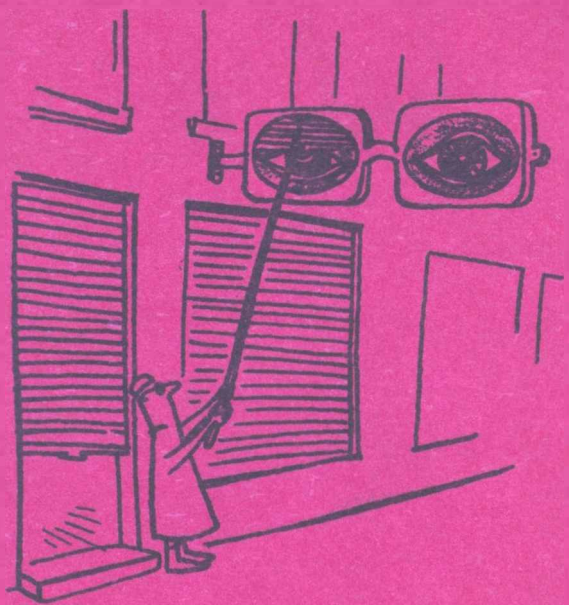
— Da, stimată doamnă. Cariera mea o dătesc primei mele soții. Cea de a doua soție o dătesc carierei.

(Din «Polonia azi» — R.P. Polonă)

— Alo, alo! De ce nu e apă caldă?

(Din «Vojik» — U.R.S.S.)

FĂRĂ CUVINTE

(Din «Europeo» — Italia)

Sfaturi pentru fete de măritat

*Dacă-ntr-o zi îți va ieși în cale
bărbatul visurilor tale,
nu te grăbi să strigi triumfătoare:
«Ah, ăsta sau niciunul! Iată-l!»
Supune-l mai întâi la o-ncercare:
— îmbată-l.
(Dar nu la el acasă. Nici la tine.
La unchiul tău, boxerul. E mai bine.)*

*Dacă-a trecut examenul, (se poate
să dai și peste-asemeni raritate!),
nu te grăbi să mulțumești triumfătoare,
destinului, că ți l-a scos în cale.
Supune-l la o altă încercare:
— prezintă-l-i prietenelor tale.*

*Dacă și-atunci ești sigură c-a rezistat,
nu te-amăgi că... e-o comoară de bărbat
și nu striga biruitoare
nici Evrica, nici Ecce Homo, ci
supune-l la o nouă încercare:
— zi-i că RAPIDUL nu e-n formă și...*

*Iar dacă nici de astă dată n-a
căzut, (exclus în întregime nu-i!)
— ori zici că-i prea docil și... treaba lui!
— ori te măriți cu el și... treaba ta!*

TUȘA EVLAMPİA
(p. conf. Adriana Lambeanu)

CALDE - FRIGEE

Uzina mecanică Sadu, producătoarea frigiderelor «Fram», care pînă acum s-au dovedit excelente, atrage atenția unor publicului consumator care cumpără frigiderul produs în ultimele cîteva luni că în frigiderul din aceste tranșe pot fi păstrate mîncarea, apa, vinul, fructele și o jumătate bloc de gheață, ultimul fiind cel mai necesar intrucît la probă, temperatura medie în aceste frigider este de peste 10°, în timp ce temperatura admisă este de numai 6°. Deoarece de șase luni la uzină se fac ședințe și planuri de remediere a defecțiunilor, dar practic nu se face nimic, recomandăm jumătatea de bloc de gheață care închisă în frigider face minuni, reducînd temperatura la cele 6 admise sau chiar și mai puțin. Persoanele care au la dispoziție diverse găleți sau căzănele mai încăpătoare le pot folosi pe acestea pentru păstrarea băuturilor și mîncării la gheață, Framul putînd fi folosit pentru a încălzi supe, ciorbe, fripturi etc, acestea urmînd a fi introduse în frigider cu o oră înainte de prînz și apoi servite calde. Totodată, pînă ce ședințele de la uzina Sadu vor da roade și frigiderul vor fi puse la punct, se propune schimbarea denumirii din «Fram» (ursul polar) în «Boby» (leul din Sahara).
S.R.

Garanție cu... goluri

Recent a luat ființă asociația sportivă «Urzica». Aceasta activează pe terenul criticii. Dar, cu toate că dispută întâlniri în deplasare, obține rezultatele dorite. Spre deosebire de alți sportivi, membrii noștri practică disciplina lor favorită fără a fi încurajați de cineva. Iată mai jos câteva dintre membrii asociației noastre și sportul lor favorit.

ȘAH... COLECTIV

Colectivul cooperativei meșteșugărești «Tehno-casnica» din Brăila a dovedit, nu demult, cât îndrăgește jocul de șah. L-a practicat însă cu o mulțime de piese asamblate sub forma unui televizor aparținând cumpărătoarei Elena Panțiru din oraș. Mutarea a fost dată în plic și a constat dintr-un proces-verbal de negație precum că televizorul cetățenei, aflat în perioada de garanție, nu poate fi reparat deoarece are blocul rotator defect din fabricație. Pe baza actului, cumpărătoarea a efectuat mutarea aparatului de la cooperativă în depozitul O.C.L.-ului, unde i s-a dat un altul. Ulterior, cu prilejul unui control, s-a stabilit că televizorul înlocuit era totuși în perfectă stare. Nu însă și felul de muncă al cooperativei care i-a făcut pe toți mat.

ARUNCĂRI CU... PORTMONEUL

Singura întreprindere din țară care produce ceasornice deșteptătoare este fabrica «Victoria» din Arad. Dar, de multe ori, după ce ceasornicul sună ora dorită, îi sună și lui ceasul. Vina o poartă arcul a cărui calitate îl face să țină la ceas doar un ceas, după care trebuie înlocuit chiar în perioada de garanție. Dar când cumpărătorul îl duce la cooperativă, află că urmează să achite costul noului arc intrucit, în ciuda recomandărilor repetate ale UCECOM-ului și Ministerului Comerțului Interior, fabrica din Arad refuză să garanteze și această piesă. Să nu sari ca un arc de ceas?

PIESA ȘI... MARATONUL

O bună antrenoare de maraton

se arată Uniunea regională a cooperativei meșteșugărești Suceava. Pasiunea însă se îndreaptă numai spre unitățile în subordine. Metoda folosită e simplă. Nu le pune la dispoziție cîte un stoc tampon de piese de schimb pentru aparatele aflate în perioada de garanție. De aceea, cum vine un cetățean pentru o reparație la o cooperativă din regiune, hop, vine la U.R.C.M. și un reprezentant al unității să ia un flecușteț de piesă. Așa maratonul este în floare, indiferent de anotimp și condiții atmosferice. Iar de cînd cu drumurile, pe la unități. în locul stocului de piese, vezi unul de decontări pentru deplasări. Ceea ce este cam deplasat.

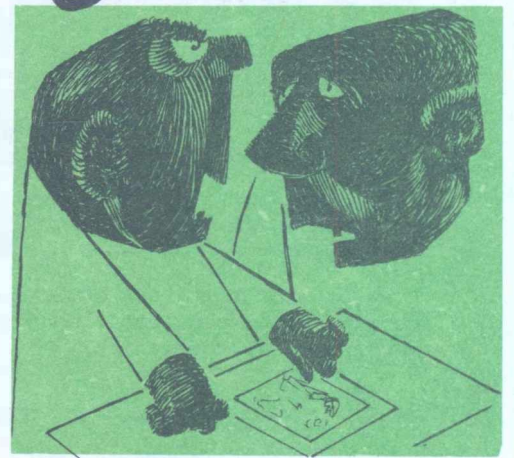
ȘTAFETĂ CU TELEVIZOARE

Conducerea cooperativei de consum din Șomcuța Mare, regiunea Maramureș, se dă în vînt după alergările de ștafetă. De aceea, a făcut ce-a făcut ca această probă să se dispute regulat la magazinul cu articole electrice și de menaj. Alergarea se desfășoară în felul următor: cineva intră în unitate să cumpere un televizor. După ce își alege unul, vînzătorul ia aparatul în brațe, iese din magazin și-l predă locatarului din casa de alături. Acesta îl pune la priză și, dacă funcționează bine, îl predă cumpărătorului, în vreme ce vînzătorul îi urează emisiuni plăcute și variate, fără defecțiuni tehnice de la studio. Această ștafetă cu televizorul se dispută regulat deoarece antena magazinului nu este corespunzătoare și de aceea se apelează la cea din vecini. Singura soluție pentru locatar rămîne să lucreze la serviciu numai în tura de noapte. Atunci, de voie de nevoie, conducerea cooperativei ori dă antenă corespunzătoare magazinului, ori dă dispoziții ca aparatele să se vîndă fără probă. Numai că într-o asemenea situație cetățenii o să prefere să-și cumpere costume de haine care sînt la proba întâia, sau la a doua. Și atunci ce vînzare mai face magazinul?

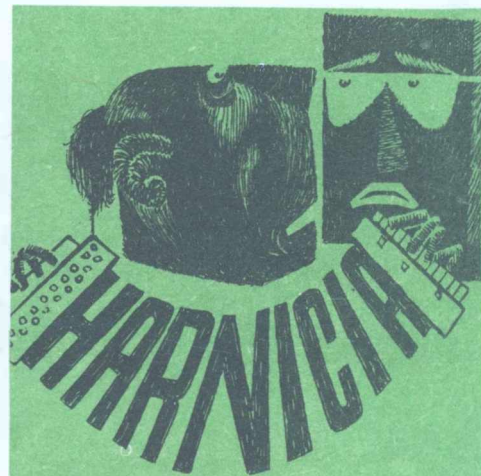
V.D. POPA

La O.C.L. Mixt Dej există 22 de mașini de spălat rufe, defecte din anul 1958, fără ca cineva să se fi ocupat de repararea lor în termenul de garanție.

— Ce s-o fi băgînd Vasiliu ăsta? Ce, el nu știe că rufele murdare se spală în familie!!!

Desene de V. VASILIU

Magazinul nr. 35 «Jucării-Sport», din orașul Sf. Gheorghe, nu eliberează certificate de garanție pentru aparate foto și acordeoane, întrucît cooperativa «Hărnicia» din localitate, cu care are contract O.C.L.-ul, nu a înființat secții pentru asemenea reparații.

— Burduful! Burduful răsuflă undeva!!!

Unitățile comerciale din C. Lung-Moldovenesc și Vatra Dornei vînd mobila ambalată și cu certificatul de garanție înăuntru. În felul acesta, el nu poate fi completat, creîndu-se dificultăți cumpărătorilor care, ulterior, găsesc defecte.

— La noroc!

MĂGARUL ȘI FABULISTUL

De-atîtea ori în fablele tale
M-ai pomenit, blajinule Esop,
Că-s apt de gafe-originale
Și-napoiat ca un pitecantrop.
M-ai zugrăvit la cîte-o sindrofie,
Unde, mereu, cu capul meu pătrat,
Aș fi comis și cîte-o mojiție
Și oamenii tăios m-au condamnat.
M-ai ogîndit în cîte circumstanțe
Și prost sadea și ageamii pușin;
Obraznic, rău crescut, cu performanțe
Ce-mi demascau copita de asin.

Dar îndrăznesc, în fine, a-ți propune
Să mă arăți, de pildă, într-o zi,
Că am și eu puțină-nțelepciune,
Ori cît ar fi... și-o viață te-oi servi!

Așa-l rugă, cîndva, Nea Urechilă
Pe renumitul antic fabulist
Esop atunci cu mintea lui subtilă
A replicat, firesc, ca un artist:
— Ce pot să-ți fac? Vrei să te laud chiar?
Vezi, domnul meu, de asta ești măgar.

MIHAIL COSMA

Scurt tratat despre beton

V. TIMOC

— Nu-ți fie teamă, bea-o toată!
— Îmi pare rău! Doar știu cum se golește o halbă!...

RECLAMAȚIE

Subsemnatele o-i-oi ținem să ne behăim de o situație pe care organele competente nu o remediază.

Iată care-i baiul: de câțiva ani există în comerț un produs numit «OVISEMN» fabricat pentru marcarea noastră. Cu toate acestea, noi continuăm să fim marcate cu smoolă, cu motorină, păcură, miniu de plumb și alte substanțe care, pe lângă că ne pocesc ca estetică, nici nu pot fi șterse din lână după ce ne tunde. Așa că noi degeaba dăm lână fină că tot la calitatea a III-a ne-o trece, atingându-ne grav în prestigiul nostru de oi a-ntia, plus că producătorii pierd anual cam vreo 70 000 000 de lei. (Pe urmă, cică, noi sintem oi!) Ca să nu mai spunem că din cauză că sfaturile populare comunale neglijează curățirea pășunilor de scaeți, aceștia se agață de noi, ca și alte impurități. Pentru a putea fi dusă la filatură, lina noastră este supusă la o operație care distruge scaeții, dar și ceva lână. «Ceva» înseamnă o pierdere de 32 000 000 lei (tot milioane) într-un an. Păi dacă adunăm «ceva» de la scaeți cu ceva de la marcaje face total un «ceva» de circa 100 000 000 (una sută milioane lei).

Păi bine, oameni buni, de asta vă dăm noi lână, ca s-o aruncați pe scaeți și pe motorină? Păi ce, ați băut benzină?

De aceea am reclamat cele de mai sus, poate face ceva ceva! Alt «ceva» decît 100 000 000 lei pierderi!

A spus cineva ceva?

S.R.

INTRODUCERE: Betonul este un material de construcție, cunoscut din cele mai vechi timpuri. În ordine cronologică, se plasează mai întâi epoca de piatră, apoi epoca de beton.

Nu știu din ce motive, epoca de beton nu este consemnată în manualele de istorie. Pesemne că omul din Neanderthal sau membrii majori ai familiei sale habar n-aveau că acest material se numește beton.

Mult mai târziu, cînd au apărut pe lume ministerele construcțiilor, respectivul material a fost trecut în nomenclator sub denumirea cunoscută azi.

CUPRINS: Betonul cuprinde o sumedenie de substanțe, pe care nu vreau să vi le spun că n-o să-mi dea nimeni primă pentru treaba asta. Un secret totuși o să vă dezvăluiesc: pentru ca betonul să fie de bună calitate, el trebuie omogenizat sau, ca să ne exprimăm în termeni mai populari, trebuie vibrat.

Pentru aceasta, întreprinderea pentru materiale prefabricate-construcții Doaga, raionul Panciu, a primit în 1965 de la Ministerul Construcțiilor zece vibratoare din import. Dar aceste vibratoare au vibrat

betonul tot atît cît vibrează o scrumbie afumată cînd ascultă o conferință. Și știți de ce n-a vibrat? Fiindcă fabrica n-a primit și transformatoarele respective care să pună în funcțiune cele zece vibratoare gemene.

Să-ți vibreze mîntea, nu alta.

ÎNCHEIERE: S-a încheiat 1965, a sosit 1966. Fabrica din Doaga a primit într-o bună zi zece utilaje ambalate în lăzi! În sfîrșit, transformatoarele! s-au bucurat cei din Doaga. Vor porni vibratoarele! Vom omogeniza cu ele betonul!

Au desfăcut lăzile și nu s-au mai bucurat. Au găsit înăuntru — țineți-vă bine, fraților — alte zece vibratoare. Tot fără transformatoare!

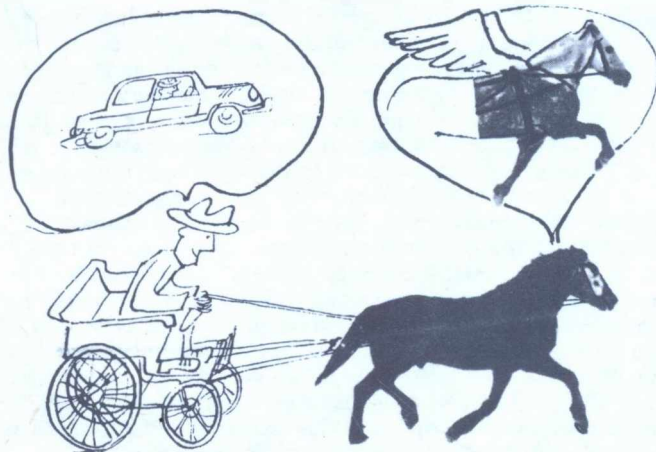
Așa că în momentul de față betonul vibrează pesemne pe cont propriu. Cele zece vibratoare din 1965 dorm alături de cele zece vibratoare din 1966 și mai dorm alături de ele vreo zece sau mai știu eu cîte ființe vii nevibratoare din niscaiva birouri...

Curat omogenizare.

Asta a fost încheierea relatării noastre. Să vedem sfîrșitul poveștii.

Al.V.

PAUL NEAGU

FĂRĂ CUVINTE

M. STĂNESCU

— Ciorapi mai aveți?
— Numai ce se vede!

— Știi, fiule, la noi dacă pictezi asemenea firme, ai o meserie totdeauna sigură!!!

Povestea se desfășoară în Spania și se întinde de-a lungul a șizeci și opt de ani, avînd trei episoade — început, continuare și reluare — și un număr egal de generații de conți.

Începutul a avut loc în 1898, cînd contesa Sostago (bunica) a vîndut consiliului municipal din Saragossa o moșioară de 10 162 de hectare pe care o stăpînea în apropierea orașului. Continuarea s-a produs în 1931, după ce Spania a devenit republică: pămîntul a fost pus la dispoziția țăranilor, fără să se mai ceară părerea contelui Sostago (fiul). Reluarea se petrece în zilele noastre, cînd contele Sostago (nepotul), care susține că moșia e tot a lui, a cerut-o înapoi, împreună cu o despăgubire de 2 250 000 de pesetas pentru perioada cît nu i-a mai aparținut.

— Bine, au răspuns țăranii, dar pămîntul a fost cumpărat, deci plătit cu bani grei încă de la sfîrșitul secolului trecut!...

— Da, a contrarâspuns contele, dar un aristocrat care-și vinde moșia trebuie să fie consultat dacă cumpărătorul ei o înstrăinează. Așa cere legea.

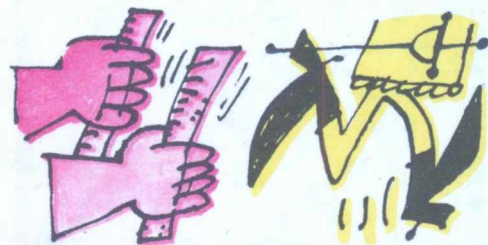
Și culmea e că legea cere într-adevăr așa. E drept că-i vorba de o lege din 1446, dar ce importanță are vîrsta în materie de justiție? De vreme ce pînă acum nu a fost abolită, se cheamă că-i în vigoare. În consecință, tribunalul din Saragossa, judecînd și cîntărind cu chibzuință cum stau lucrurile, a găsit, în 1966, că dreptatea așa cum a fost ea concepută cu o jumătate de veac înainte de descoperirea Americii, este de partea contelui. El urmează să-și primească înapoi hectarele și să capete și despăgubirea solicitată. Magistratii au ajuns cu atît mai repede la această concluzie cu cît președintele tribunalului este marchizul Hilloba. Care este pe deasupra și cumnatul contelui Sostago.

Primarul Saragosei s-a plecat în fața seninței și a plătit pesetele menite să-l consoleze pe fostul actual proprietar pentru despăgubirea de moșie. Dar țăranii s-au arătat mai puțin respectuoși față de venerabila lege, de peste cinci ori seculară, și l-au invitat pe contele să vie să-și ia înapoi singur pămînturile. Totodată i-au comunicat că-l așteaptă într-o ținută corespunzătoare cu rangul său și că au pregătit furci și pari pentru a-i da o... O ce? Onorarul, firește!

Cu aceasta se încheie reluarea, dar nu și povestea. Căci după o matură chibzuință la ce se întîmplă cînd se întîlnește un cap de nobil cu un par de țăran, contele Sostago a anunțat... că-și donează moșia țăranilor. Așa cum a declarat senioria sa: «Vreau să rămîn fidel tradiției de generozitate a familiei mele».

Admirabilă fidelitate, admirabilă tradiție! Și, mai ales, admirabilă familie, în care nepoții dăruiesc ceea ce au vîndut bunicii.

V. GĂLĂȚEANU

N. AURELIU

După ce vizitează Vietnamul de de sud, ziaristii, pînă și cei americani (cu excepția unor excepții despre care toată lumea știe că nu păcătuiesc printr-un exces de cinste profesională), constată că populația civilă trăiește într-o neagră mizerie. Trăiește — atunci cînd nu moare de pe urma bombardamentelor, a napalmului și a gazelor toxice. În presa internațională apar mereu știri, articole și reportaje despre localitățile controlate de autoritățile saigoneze, unde salariul pe lună al unui docher, de pildă, ajunge tot-mai bine să-l hrănească pe el și familia lui vreme de patru zile — și asta cu condiția să nu aibă mai mult de doi copii. Despre țăranii nici nu mai vorbim: după calculele lui «New York Post», în fiecare zi mor de foame în satele sud-vietnameze cel puțin trei sute de persoane.

Această înspăimîntătoare situație pe care a creat-o războiul de agresiune în Vietnamul de sud a zguduit opinia publică de pretutindeni. Dar opinia particulară a lui Nguyen Cao Ky rămîne imperturbabilă. Primul ministru de la Saigon are în momentul de față cu totul alte preocupări: studiază planuri. Planuri de redresare a situației economice? Nu. Planuri strategice pentru cucerirea victoriei asupra forțelor potrivnice pe care Ky o anunță mereu, dar n-o obține niciodată?

Studiază planurile unui avion. Pentru că primul ministru e general de aviație? Ei bine, nu. Nu în calitate de general se ocupă primul ministru Ky de aceste planuri. Ele îl frămîntă pe generalul Ky în calitate de prim ministru. Căci nu e vorba de un avion de luptă, ci de unul de lux.

Iată și amănuntele: compania «Air Courier Service Corporation», din orașul Oakland (statul California) a primit din partea lui Ky comanda să amenajeze special un cvadrimotor. El era destinat inițial să trans-

porte 46 de persoane. Acum nu va mai putea duce decît cinci. În schimb acestea vor avea la dispoziție fotolii adînci și turnante, tapitate cu mătase albastră. Și pentru eventualitatea că, șezînd în ele, vor obosi totuși, li mai așteaptă și un divan, tapisat tot cu mătase, dar portocalie.

Dar dacă celor cinci pasageri li se face sete? Nici un pericol! Un bar, situat la cîțiva pași de divan, le oferă tradiționalele băuturi ale guvernanților saigonezi — whisky, gin și drymartini. Un frigider montat în perete păstrează la temperatura convenabilă caviarul, stridiile și homarii care-i plac atît de mult doamnei Ky.

Avionul procură în același timp și hrană sufletească. În fața fotoliilor e amplasat un ecran de televiziune, cu diametrul de 78 cm. Un picup electric (și automat, firește) poate face să cînte, fără intrerupere, treizeci de discuri pe ambele lor fețe.

Să nu vă imaginați însă că, de dragul utilului, frumosul este neglijat. Ca dovadă că, de-a lungul fuselajului său, avionul poartă o splendidă dungă de aur curat. Vorba domnului Herbert Stead, directorul firmei care a executat comanda lui Ky: «Este un aparat în care practicul și esteticul se îmbină în modul cel mai fericit».

Aflînd despre toate acestea, gazetarii despre care am vorbit la început s-au întrebat: de ce avea nevoie Ky de un asemenea avion? Răspunsurile diferă. Unii apreciază că, obișnuit să execute comenzi americane, Ky a vrut și el, măcar o dată, ca americanii să-i execute o comandă. Alții, mai numeroși, sînt de părere că generalul, care știe că zilele lui de prim ministru sînt numărate, și-a făcut următoarea socoteală: «Dacă tot o să fiu zburat, de ce să nu zbor confortabil?».

Zbor de lux

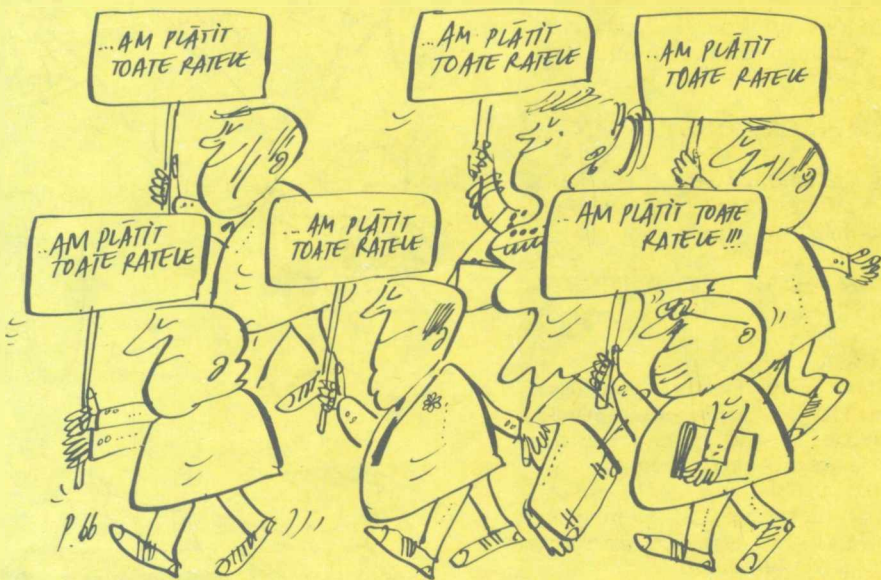
Unor tineri de la S.M.T.-Castelul li s-au eliberat ilegal carnete de absolvenți ai școlii profesionale de tractoriști.

LA CASTELU-N POARTĂ OARE CINE BATE?

AL. CLENCIU

POMPIIU DUMITRESCU

Unele organizații comerciale, neavînd evidența clară a rate-
lor, urmăresc uneori cumpărătorii pentru sume achitate.

DESPRE VICIU ȘI VIRTUTE

● Unii oameni nu recunosc că sînt vicioși; asta e marea lor virtute!

● Sînt unii oameni care pun în viciu, virtute și în virtute, viciu: ei se împart în două categorii: unii au viciul virtuții și alții au virtutea viciului.

● Virtutea se învață în cei «șapte ani de acasă»; viciul în tot restul vieții.

● Lupta este inegală. Există mai multe feluri de vicii, virtute, una singură.

● Virtutea și viciul sînt două surori siameze, dar... vitrege.

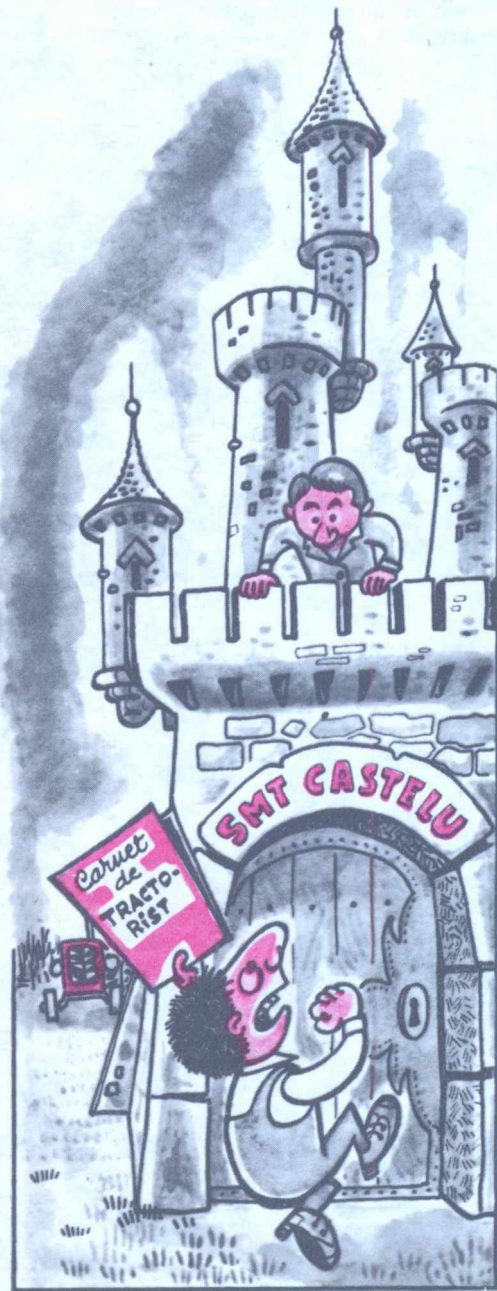
● Virtutea se dăruiește, viciul se vinde.

● Unii în școală au învățat despre virtute, dar nu mai știu nimic. Despre viciu n-au învățat nicăieri, dar știu totul.

● Într-o seară viciul și virtutea au fost invitați la o recepție dată de un mare om de afaceri. Viciul a dansat prin toate saloanele, iar virtutea a rămas de planton la garderobă.

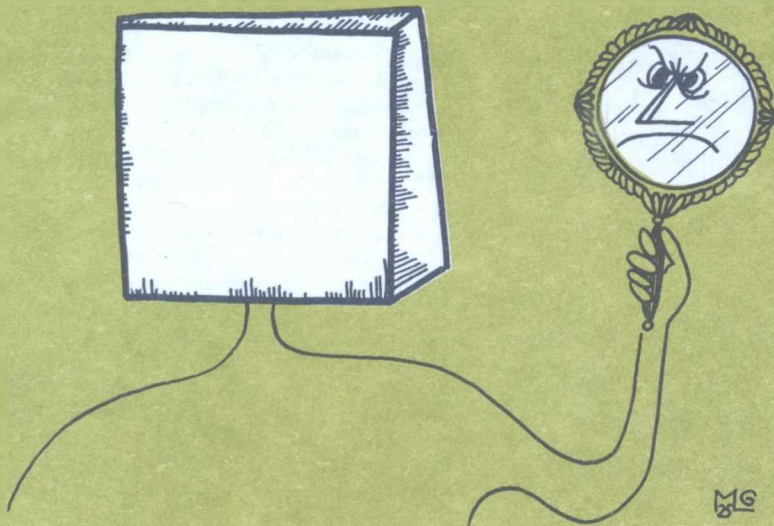
● Viciul e ca un parfum prost; miroase de la distanță.

IONESCU ANGEL

— Eu sînt, tov. director, tractoristul Nae, Eu și cu carnetul o făcu de oaie!
E defect tractorul ici lîngă podișcă
Și, cu tot carnetul, zău că nu se mișcă!

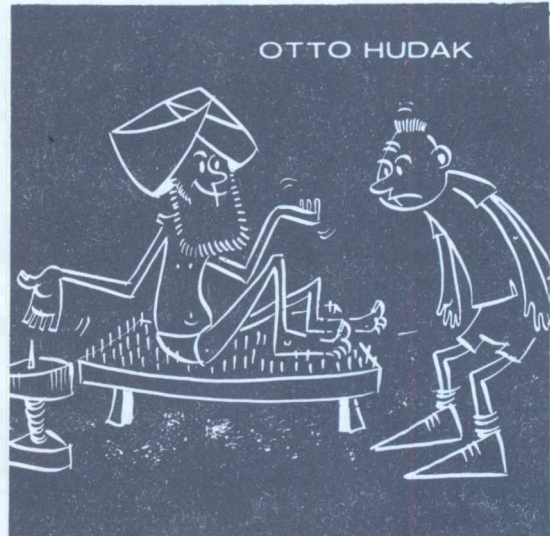
M. GROSU

FĂRĂ CUVINTE

ACASĂ LA UN FACHIR.

OTTO HUDAK

— la loc, te rog...!!

POSTA REDACTIEI

DELIU CONSTANTIN CEZAR — LOCO
Foarte bună ideea, foarte slabă versificația. Reveniți asupra ei. Și asupra noastră, dacă sinteți convins că ați reușit să o puneți pe picioare.

PANIS ANATOLIE — RĂCARI, BUCUREȘTI
«Laptele de oaie» nu s-a... prins.

LĂZĂRONIU GH. BEBE — TURNUL SEVERIN
Desenele sînt copiate. Și încă... prost.

MARIN C. NICOLAE — TURNUL SEVERIN
Nu înțelegem nimic din epigramele pe care ni le-ați trimis. Iată una dintre ele:

Unui pretins poet
Poeziile mai toate
Au ideea prea profund
Altele încearcă a scoate
Să plutesc, să nu m-afund.

Probabil că și epigramele dv. au «ideea prea profund». Că nu se vede.

VLAD GHEORGHE — BRAȘOV

La versuri ca acestea:
Un trăitor
simți de-odată ceva-ngrijorător
nedefinit și nebulos
dar tocmai de-aia — știa el — periculos.
În organismul lui ceva pe undeva
cam schiopăta.

nu vă putem spune decît că ceva, pe undeva, prin organismul dv. poetic cam... schiopătat. Păcat, ideea ar fi putut sta în picioare, dacă ar fi fost lucrată cu cap.

TIBERICAN GRIGORE — REȘIȚA

Versuri mai mult decît anemice. Nu suportă nici un fel de analiză.

BAICU NINEL — MATIȚA, TELEAJEN

Chemare
Vino, mîndro, lingă mine
Vino aici pe iarbă
Vino, vino că e bine!

Ah, ce iarbă moale
Și cer senin, cu soare.
Spune-mi, vîi tu oare?

În urma citirii acestei poezii, vă putem spune foarte precis: nu aveți nici o... chemare, deocamdată.

IONESCU FLORIN — TELEAJEN, SÎRBU NEAGOE — REȘIȚA

E clar că nu știți cum se face o poezie. Vă puteți folosi însă de următoarea rețetă:
«Se ia o idee coaptă bine, se alege niște cuvinte mai proaspete și se amestecă pînă cînd rămîne doar spuma. Pe urmă se toarnă în forme și se trec prin focul criticii. Dacă nu se ard și reușesc doar să se rumenească, se servesc calde (sau reci dacă sînt cerebrale)»

Pe Scurt

PESCĂREASCĂ...

— Ce-ai făcut cu peștele pe care l-ai prins ieri?
— Corpul peștilor l-am făcut saramură, iar din picioare am făcut o piftie grozavă!!

SINCERITATE

— Soția ta îți cere vreodată bani?
— Absolut niciodată!... Numai sute.

FAPT DIVERS COTIDIAN

— De ce ți-ai făcut coafura aceasta atît de fistichie?
— De obicei îmi pierd capul și în acest fel

celor dispuși să le consume. Cînd e vorba de o satiră poate fi servită și crudă.»

Și încă ceva: nu folosiți rețeta de mai sus decît în cazul în care nu aveți talent deoarece talentul își prepară singur bucatele după o metodă proprie, pe care nu o cunoaștem.

ILIE GH. ION — ȘOTÎNGA, PLOIEȘTI

Vă numiți singur epigramele drept niște «catrene constatative». Și într-adevăr așa sînt, dar acesta nu este un titlu de laudă cum înțelegeți dv. Ci, dimpotrivă (cum înțelegem noi).

TOMESCU MIRCEA CONSTANTIN — LOCO

Vom folosi, probabil, cele două note: «Întrebare» și «Identitate». După cum vedeți, ați obținut o notă bună. Mai trimiteți.

IACOB I. IOAN — DOICEȘTI, PLOIEȘTI
Vă reținem, deocamdată, numele.

G.I. — TIMIȘOARA

Vă mulțumim pentru analiza judicioasă făcută revistei noastre și vom ține seama de propunerile pe care le faceți. Bine înțeles că mai așteptăm asemenea «tregeri în revistă», ele constituind pentru noi un ajutor în muncă. Am dori să vă cunoaștem însă și numele. Nu are nici un rost să vă ascundeți pentru că noi tot vă vom găsi... binevenit.

MARIAN NELU — IAȘI

Titlul «Reflecțiile unui cusurgiu» nu salvează gratuitatea criticii unor lucrări valoroase. Păcat: catrenele au haz.

TUDOR N. IOAN — COMUNA APOSTOLACHE, PLOIEȘTI

Platitudine, exprimare stingace, comparații nefericite. Iată o dovadă:

Pe placă se imprimă puternic orice cîntec
Iar ea îl reproduce, rotundă, ca un pîntec.
Și astfel melodia, urită sau frumoasă,
O ascultăm cînd placa se învîrtește-n casă.

De pîntec care să reproducă melodii n-am iuzit. Poate vă referiți la vreun abdomen de ventriloc? În orice caz, în materie de poezie, dv. trebuie să schimbați neapărat... placa.

CREME FLORIAN — BUZĂU

Desenul intitulat «Meditație» are o idee veche. Meditați, deci la una mai nouă...

RAICAN TRAIAN — RÎMNICUL SĂRAT

Ca să puteți scrie versuri, trebuie mai întîi să citiți mult și... bine.

DEOCAMDATA, NU!

Durac Alex. Ion — Tirgoviște; Stimuleac Traian — Loco; Lungu Dumitru — Deta, Banat; Nicu C. — Oradea; Grigorcea Raluca — Loco; Cimpeanu Traian — Loco; Ilie Gabriel — Loco; Constantinescu Ștefan — Craiova.

UN OM SINCER...

— Ce ți-a plăcut mai mult din expoziția pictorilor suprarealiști?
— Era o răcoare și o liniște înăuntru...

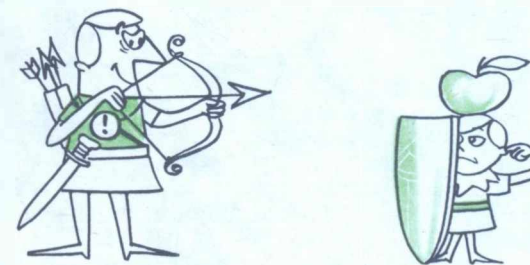
UNUL CARE... SE DESUMFLĂ

— Ce faci cînd vrei să schimbi aerul?
— Îmi dau... aere.

OM PRACTIC

— Ce-ai făcut cu Trabantul?
— L-am vîndut și mi-am cumpărat un autoturism.

ÎNCEPĂTORII

S. ALEXANDRESCU

INVENTAR PE BILEȚELE

Un revizor care trebuie revizuit este tovarășul revizor de gestiune Virgil Popescu de la Uniunea raională a cooperativelor de consum Ploiești. Domnia-sa a controlat gestiunea Mariei Stan de la magazinul din satul Zamfira al cooperativei de consum Lipănești și a găsit-o pe gestionară cu o lipsă de aproape 2 600 de lei. Și Maria a fost scoasă din muncă. E adevărat că și revizorul are o mică lipsă: el notează inventarul pe diverse bucățele de hîrtie. Și mai pierde din ele. În cazul Mariei Stan a pierdut bucățele cam de vreo 2 300 lei, pentru că la o nouă verificare s-a constatat o lipsă în gestiune de numai 348 lei.

Același ultra-super-revizor a sosit și la cooperativa din Mănești, unde e gestionară tovarășa Niculina Floarea. A făcut și aici verificarea, dar pesemne o fi fost curent pentru că aici revizorul a pierdut bucățele de inventar cam de vreo 10 000 lei. Sumă cu care a dat-o lipsă pe gestionară. S-a făcut și aici o nouă verificare și s-a găsit o lipsă nu de 10 000 (zece mii) lei, ci ceva mai puțin: 143 de lei!

Se spune că Niculina Floarea era să-l facă bucățele.

În orice caz, numitului revizor ar trebui să i se facă inventarul pentru că precis îi lipsește ceva!

S. R.

C. CRISTOBALD

LA CATASTIF

MECI

Fotbal la Anina. Meciul a decurs astfel:

Din 16 tineri salariați ai Intreprinderii miniere Anina, care alcătuiesc lotul fotbalist al asociației sportive «Minerul» din localitate, numai doi munceau în producție. Ceilalți 14 primeau leafă pe veresie. Deci, din prima repriză, 14... goluri (în bugetul întreprinderii) în favoarea echipei «Minerul».

Repriza a doua a durat... două luni. În acest timp, cinci tineri fotbaliști din Anina au primit leafă ca salariați ai Exploatarei miniere Ponor, obosindu-se doar să încaseze, fără a presta și muncă. Rezultat: un nou... gol (în banii întreprinderii) în sumă de 10 593 lei. (Cite o mie și ceva de lei, lunar, de căciulă).

Ambele reprize au fost arbitrate de tovarășul Novăcescu Petre, în dubla sa calitate: de director-adjunct al Intreprinderii miniere Anina și... președinte al asociației sportive «Minerul» Anina. (Președintele Novăcescu îi solicita directorului-adjunct Novăcescu favoruri «pentru băieți», iar directorul-adjunct Novăcescu îi aproba președintelui Novăcescu ceea ce solicita). A fost adică un arbitraj arbitrar.

Dar introducându-se «contestație» (sub formă de sesizare) de către asociația aproape sportivă Urzica, rezultatul «meciului» a fost anulat, urmînd ca asociația sportivă «Minerul» Anina să restituie cei 10 593 lei întreprinderii miniere din Anina, iar cei 14 fotbaliști să fie încadrați, normal, în producție.

Hai, «Minerul»!

FILM TURISTIC

Acțiunea filmului se petrece la cabana «Peștera» din munții Bucegi. Scenarist, regizor și interpret principal: Cabanierul.

Primul tempo. La numita cabană (una dintre cele mai spațioase din acești munți) sosesc cîțiva tineri turiști: — Vă rugăm să ne găzduiți o zi sau două! — Ați venit prin O.N.T.? — Nu, pe cont propriu. — Îmi pare rău, n-am nici un loc liber. (Turiștii pleacă).

Al doilea tempo. Sosesc la cabană cîțiva tineri turiști: — Vă rugăm să ne găzduiți o zi sau două! (Cabanierul, în sinea lui: ăstora, ce dracu le mai spun? apoi, cu glas tare): — Îmi pare rău, nu pot primi. Azi interiorul cabanei e în renovare, iar începînd de mîine toată cabana va fi ocupată de niște artiști și operatori de la Cinematografie, care vor turna aici, timp de mai multe zile, un film. (Tinerii turiști pleacă).

Al treilea tempo. Final senzațional: Se constată că... nici vorbă de renovare, cinematografie, echipă de filmare etc. Pur și simplu, cabanierul (scenarist regizor și interpret, de mare talent) mințise. Așa, din comoditate: ca să n-aibă clienți și bătaie de cap.

Cronica cinematografică: ...Iar acest film se numește turistic, întrucît cabanierii care procedează astfel pot deveni... turiști.

A COCOLOȘI, COCOLOȘIRE

Verb de conjugarea a patra. Se conjugă astfel:

Sesizare (către Sfatul popular al orașului Sibiu): I.R.C. Sibiu a executat la hotelul și restaurantul «Împăratul Romanilor» din localitate, instalații și izolații termice, de proastă calitate. Urmarea: prin conductele instalate curge apă... pe unde nu trebuie, la robinete și la dușuri. Idem, pe sub izolații, la mufe și la holendere. Curgînd apă pe unde nu trebuie, urmează desigur să curgă și... trageri la răspundere.

Răspunsul Sfatului: Aveți dreptate. Lucrările au fost executate prost. Dar vinovatul nu poate fi tras la răspundere. Muncitorul Ștefanov Constantin, care a executat instalația, s-a transferat între timp la altă unitate.

Traducerea răspunsului de mai sus: Ne e greu să recunoaștem că principalii răspunzători, adică maistrul, șeful de echipă, șeful

de șantier, dirigințele lucrării și alții, sînt oameni simpatici și ar fi păcat să fie trași la răspundere. Așa că dăm toată vina pe unul singur. care mai are și o calitate: că nu mai e. Prinde orbul, scoate-i ochii!

Opinia «Urzicii»: Acest procedeu, al cocoloșirii, nu... orbește pe nimeni.

BUTOAIE ȘI SCAUNE

I PROFIL Satu Mare produce (între altele) butoaie și scaune. Dar așa de bine le produce, încît:

— 2 500 de scaune stau în depozit, avînd o altă... culoare decît cea dorită de client.

— 2 000 de butoaie au fost refuzate de beneficiari, pentru diverse defecte, trebuînd să fie trimise echipe de lucrători să le... recondiționeze.

— Și s-au mai executat garnituri pentru un... plus de 4 000 de butoaie peste necesarul contractat, care... au rămas în fabrică. (S-a aplicat «principiul»: întii să le lucrăm, și vedem pe urmă dacă avem cui să le vindem!).

În concluzie:

— doage în minus, adică unele butoaie (pe la unele I PROFIL-uri) fără cite o doagă, s-au mai văzut; dar doage... în plus, pentru butoaie necontractate, se văd doar la I PROFIL Satu Mare;

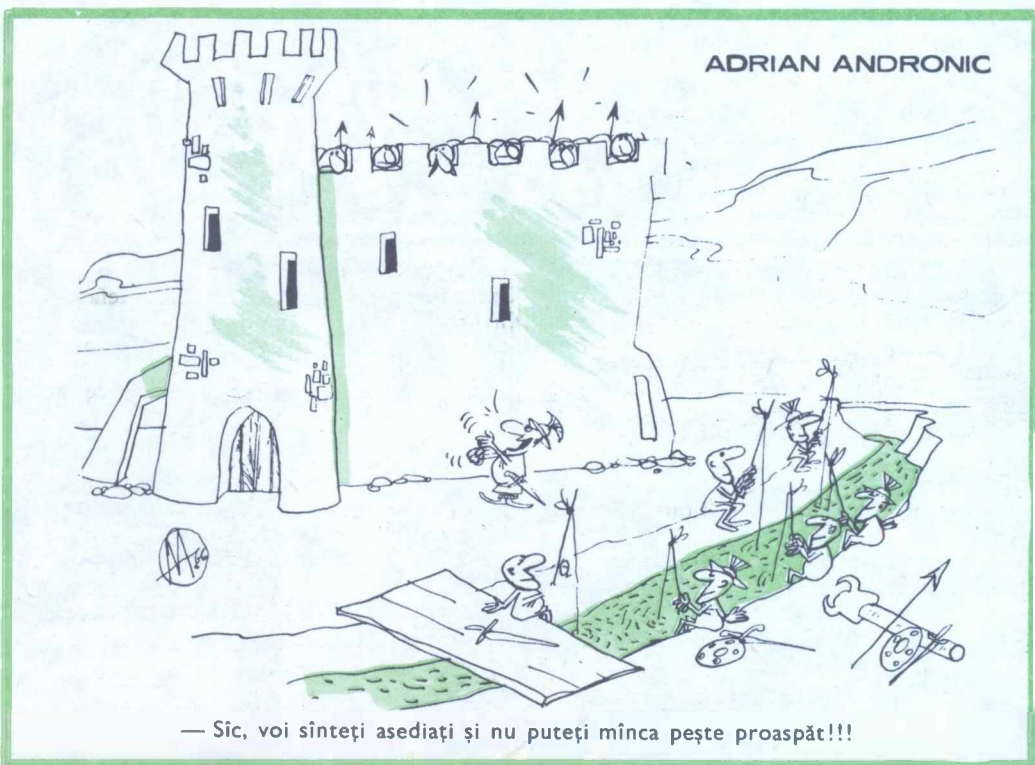
— iar cine produce... scaune de altă culoare, nu... stă bine.

REȚETĂ FARMACEUTICĂ

Pentru persoanele care gestionează medicamente și nu stau bine cu sănătatea, se recomandă următoarea rețetă, care a fost experimentată de farmacista Dumitru Elena de la farmacia nr. 45 din comuna Osica de Sus (raionul Bals):

Se iau mai multe recipise de predare a unor medicamente către diverse circumscripții sanitare și se... falsifică. Profitîndu-se în continuare de absența vreunui control, recipisele astfel falsificate se... decontează secțiunii raionale de sănătate și prevederi sociale. După aceste operații, se ia... suma de bani obținută și se bagă... în buzunarul propriu. Asta e toată rețeta.

Rețeta de mai sus poate fi încercată cu încredere, de oricine, deoarece — în cazul farmacistei Dumitru Elena — a dat rezultate: după tratamentul legal ce s-a aplicat în concordanță cu această rețetă, farmacista s-a... vindecat.

— Sic, voi sinteți asediați și nu puteți mânca pește proaspăt!!!

„URZICA”

REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25

Secretariat 15.38.55

Secția scrisori 14.60.34

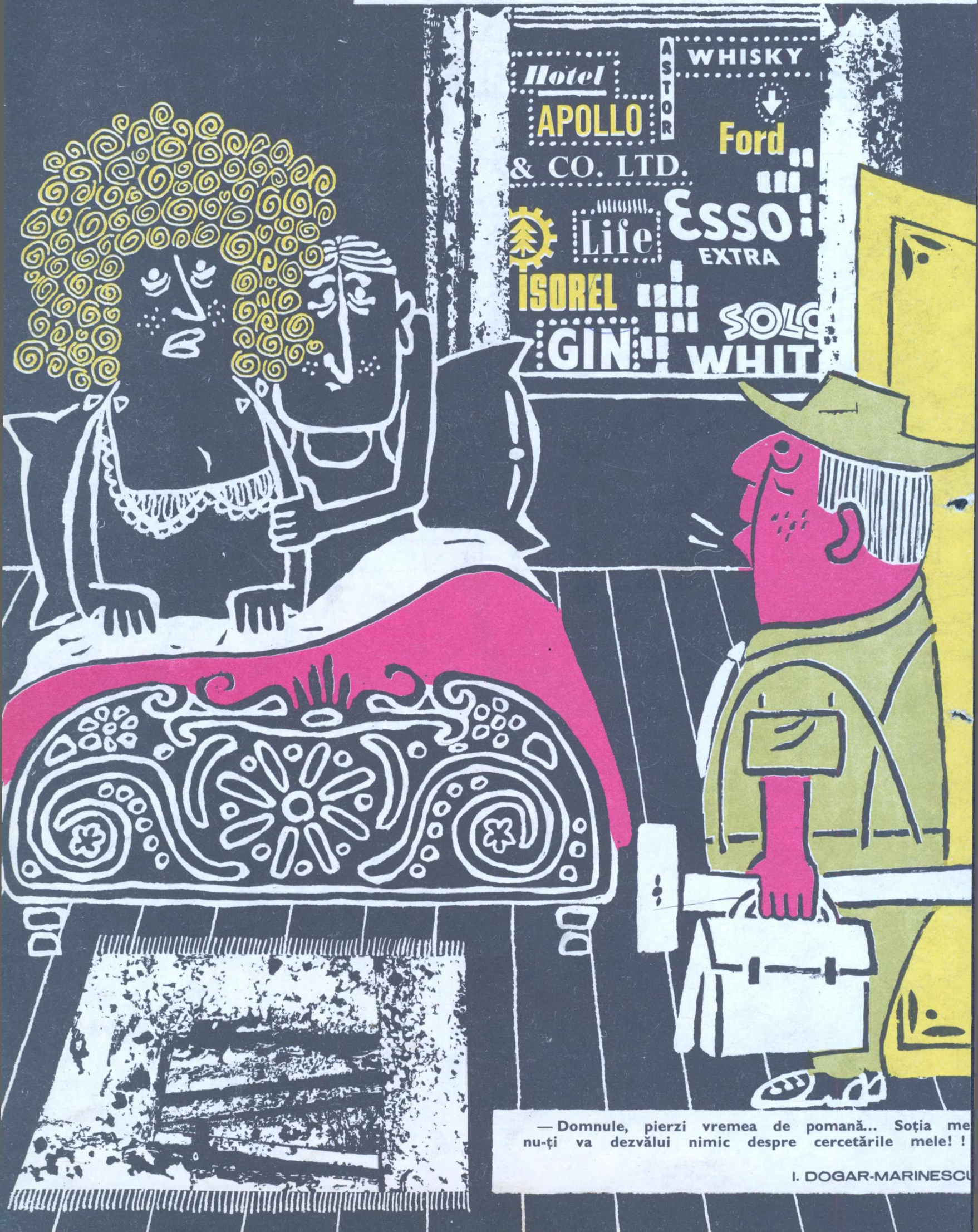
Secretariat de redacție

14.28.15

Interurban 2V

Tiparul executat la Combinatul Poligrafic „Casa Scîntell”

44.601

— Domnule, pierzi vremea de pomană... Soția mea nu-ți va dezvălui nimic despre cercetările mele!!

I. DOGAR-MARINESCU